

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

20 februari 2017

HOORZITTING

**Dossiers betreffende de fiscale regularisatie,
ingediend bij de parketten**

VERSLAG

NAMENS DE COMMISSIE
VOOR DE FINANCIËN EN DE BEGROTING
UITGEBRACHT DOOR
DE HEREN **Benoît PIEDBOEUF** EN **Georges GILKINET**

INHOUD

Blz.

I. Inleidende uiteenzetting	3
II. Uiteenzetting van de heer Frank Philipsen, administrateur-generaal van de Bijzondere belastinginspectie	5
III. Vragen en opmerkingen van de leden	9
IV. Antwoorden van de heer Frank Philipsen	15
A. De frustratie van de heer Anthonissen	15
B. De klacht van de heer Anthonissen	16
C. Het normatieve kader en de evolutie van de verschillende EBA's	18
D. De samenwerking met de DVB	19
E. Het dossier-Optima Bank	20
F. De harmonisatie van de sancties	20
G. Een wijziging van artikel 341 WIB 92	21
H. De successierechten	21
V. Replieken	21

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

20 février 2017

AUDITION

**Dossiers relatifs à la régularisation fiscale,
introduits auprès des parquets**

RAPPORT

FAIT AU NOM DE LA COMMISSION
DES FINANCES ET DU BUDGET
PAR
MM. **Benoît PIEDBOEUF** ET **Georges GILKINET**

SOMMAIRE

Pages

I. Exposé introductif	3
II. Exposé de M. Frank Philipsen, administrateur général de l'Inspection spéciale des impôts	5
III. Questions et observations des membres	9
IV. Réponses de M. Frank Philipsen	15
A. La frustration exprimée par M. Anthonissen	15
B. La plainte de M. Anthonissen	16
C. Le cadre normatif et l'évolution des différentes DLU	18
D. La collaboration avec le SDA	19
E. Le dossier de la banque Optima	20
F. L'harmonisation des sanctions	20
G. Une modification de l'article 341 CIR 92	21
H. Les droits de succession	21
V. Répliques	21

**Samenstelling van de commissie op de datum van indiening van het verslag/
Composition de la commission à la date de dépôt du rapport**

Voorzitter/Président: Eric Van Rompuy

A. — Vaste leden / Titulaires:

N-VA Peter Dedecker, Johan Klaps, Robert Van de Velde,
Bert Wollants
PS Stéphane Crusnière, Frédéric Daerden, Ahmed
Laaouej
MR Gautier Calomne, Benoît Piedboeuf, Vincent
Scourneau
CD&V Roel Deseyn, Eric Van Rompuy
Open Vld Luk Van Biesen, Dirk Van Mechelen
sp.a Peter Vanvelthoven
Ecolo-Groen Georges Gilkinet
cdH Benoît Dispa

B. — Plaatsvervangers / Suppléants:

Peter Buysrogge, Inez De Coninck, Peter De Roover, Bart De Wever
Emir Kir, Eric Massin, Laurette Onkelinx, Sébastien Pirlot
Olivier Chastel, Philippe Goffin, Katrin Jadin, Damien Thiéry
Hendrik Bogaert, Griet Smaers, Vincent Van Peteghem
Patricia Ceysens, Ine Somers, Carina Van Cauter
Karin Temmerman, Dirk Van der Maelen
Meyrem Almaci, Jean-Marc Nollet
Michel de Lamotte, Catherine Fonck

C. — Niet-stemgerechtigde leden / Membres sans voix délibérative:

VB Barbara Pas
PTB-GOI Marco Van Hees
DéFI Olivier Maingain
Vuye&Wouters Veerle Wouters

N-VA	:	Nieuw-Vlaamse Alliantie
PS	:	Parti Socialiste
MR	:	Mouvement Réformateur
CD&V	:	Christen-Democratisch en Vlaams
Open Vld	:	Open Vlaamse liberalen en democraten
sp.a	:	socialistische partij anders
Ecolo-Groen	:	Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales – Groen
cdH	:	centre démocrate Humaniste
VB	:	Vlaams Belang
PTB-GOI	:	Parti du Travail de Belgique – Gauche d'Ouverture
DéFI	:	Démocrate Fédéraliste Indépendant
PP	:	Parti Populaire
Vuye&Wouters	:	Vuye&Wouters

Afkortingen bij de nummering van de publicaties:	Abréviations dans la numérotation des publications:
DOC 54 0000/000: Parlementair document van de 54 ^e zittingsperiode + basisnummer en volgnummer	DOC 54 0000/000: Document parlementaire de la 54 ^e législature, suivi du n° de base et du n° consécutif
QRVA: Schriftelijke Vragen en Antwoorden	QRVA: Questions et Réponses écrites
CRIV: Voorlopige versie van het Integraal Verslag	CRIV: Version Provisoire du Compte Rendu intégral
CRABV: Beknopt Verslag	CRABV: Compte Rendu Analytique
CRIV: Integraal Verslag, met links het definitieve integraal verslag en rechts het vertaald beknopt verslag van de toespraken (met de bijlagen)	CRIV: Compte Rendu Intégral, avec, à gauche, le compte rendu intégral et, à droite, le compte rendu analytique traduit des interventions (avec les annexes)
PLEN: Plenum	PLEN: Séance plénière
COM: Commissievergadering	COM: Réunion de commission
MOT: Moties tot besluit van interpellaties (beigekleurig papier)	MOT: Motions déposées en conclusion d'interpellations (papier beige)

Officiële publicaties, uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers	Publications officielles éditées par la Chambre des représentants
Bestellingen: Natieplein 2 1008 Brussel Tel.: 02/ 549 81 60 Fax: 02/549 82 74 www.dekamer.be e-mail: publicaties@dekamer.be	Commandes: Place de la Nation 2 1008 Bruxelles Tél.: 02/ 549 81 60 Fax: 02/549 82 74 www.lachambre.be courriel: publications@lachambre.be
De publicaties worden uitsluitend gedrukt op FSC gecertificeerd papier	Les publications sont imprimées exclusivement sur du papier certifié FSC

DAMES EN HEREN,

Uw commissie heeft tijdens haar vergadering van vrijdag 18 november 2016 een hoorzitting gehouden met de heer Frank Philipsen, administrateur-generaal van de Bijzondere belastinginspectie, over de dossiers betreffende de fiscale regularisatie, ingediend bij de parketten.

I. — INLEIDENDE UITEENZETTING

De heer Eric Van Rompuy (CD&V), voorzitter, geeft meer toelichting over de aanleiding van deze hoorzitting.

De aanleiding van deze hoorzitting vormt de verklaring in de pers van de heer Karel Anthonissen, gewestelijk directeur bij de Bijzondere Belastinginspectie Gent, op 28 oktober 2016 waarbij de heer Anthonissen aangeeft dat hij in zijn functie van gewestelijk directeur 61 546 regularisatiedossiers heeft overgemaakt aan alle parketten van ons land. Tevens werd een strafklacht ingediend bij het federaal parket. Het gaat om regularisatiedossiers waarbij in de vorige regularisatierondes enkel inkomsten of opbrengsten werden aangegeven maar niet de achterliggende kapitalen.

Volgens de heer Anthonissen zijn die gelden (ten bedrage van 36 miljard euro) buiten schot gebleven en dus eigenlijk witgewassen. Om die redenen heeft de heer Anthonissen de dossiers overgemaakt aan de parketten voor verder onderzoek.

Een belangrijke vraag daarbij is de juridische waarde van de verleende regularisatie-attesten. Hebben deze attesten enkel betrekking op de inkomsten of ook op de achterliggende kapitalen? Hoe zit het met de verleende fiscale en strafrechtelijke immuniteit en waarop heeft die precies betrekking? Kan het parket nog vervolgen voor witwassen wegens het niet-aangeven van de achterliggende kapitalen.

Daarnaast stelt zich ook de vraag of de BBI Gent gemachtigd is om deze regularisatiedossiers over te maken aan de parketten. Is de BBI Gent niet gehouden aan een beroepsgeheim?

Vervolgens geeft de heer Van Rompuy lezing van de brief van 28 oktober 2016 van de gewestelijke directeurs Antwerpen, Brussel en Namen en de 5e gewestelijke directie van de BBI aan de minister van Financiën:

“Betreft: kennisgeving van de vermoedelijk witwassen van fiscale fraude dd. 20 oktober 2016 van de heer Karel Anthonissen

MESDAMES, MESSIEURS,

Votre commission a entendu, au cours de sa réunion du vendredi 18 novembre 2016, M. Frank Philipsen, administrateur général de l'Inspection spéciale des impôts, au sujet des dossiers relatifs à la régularisation fiscale introduits auprès des parquets.

I. — EXPOSÉ INTRODUCTIF

M. Eric Van Rompuy (CD&V), président, précise pour quelles raisons cette audition a été organisée.

C'est à la suite de propos tenus dans la presse par M. Karel Anthonissen, directeur régional de l'Inspection spéciale des impôts à Gand, et publiés le 28 octobre 2016 qu'il a été décidé de procéder à cette audition. M. Anthonissen avait déclaré en l'espèce avoir transmis, en sa qualité de directeur régional, 61 546 dossiers de régularisation à tous les parquets de notre pays, une plainte ayant par ailleurs été déposée au parquet fédéral. Il s'agit de dossiers dans lesquels seuls les revenus ou recettes et non les capitaux sous-jacents ont été déclarés au cours des précédentes campagnes de régularisation.

M. Anthonissen estime que ces capitaux (d'un montant de 36 milliards d'euros) sont restés hors d'atteinte et qu'il est donc question de blanchiment d'argent. C'est pour ce motif qu'il a transmis lesdits dossiers aux parquets en vue d'une enquête plus approfondie.

Une question importante à cet égard concerne la valeur juridique des attestations-régularisations délivrées. Ces attestations concernent-elles exclusivement les revenus ou également les capitaux sous-jacents? Qu'en est-il de l'immunité fiscale et pénale accordée et quelle est sa portée précise? Le parquet peut-il encore poursuivre pour blanchiment en cas de non-déclaration des capitaux sous-jacents?

L'on est en outre en droit de se demander si l'ISI Gand est habilitée à transmettre ces dossiers de régularisation aux parquets. L'ISI Gand n'est-elle pas tenue au secret professionnel?

M. Van Rompuy donne ensuite lecture de la lettre du 28 octobre 2016 des directeurs régionaux d'Anvers, de Bruxelles et de Namur et de la 5e direction régionale de l'ISI au ministre des Finances:

“Objet: notification de blanchiment présumé de fraude fiscale du 20 octobre 2016 de M. Karel Anthonissen

Bij deze hebben wij de eer te verwijzen naar de "Kennisgeving van vermoedelijk witwassen van fiscale fraude" dewelke ons in afschrift werd toegezonden op datum van 20 oktober 2016 door dhr. K. Anthonissen, belast met de dagelijkse leiding van de Directie BBI Gent en gericht aan de Federale Procureur en de Parketten via de Procureurs des Konings te Antwerpen, Brussel, Eupen, Halle-Vilvoorde, Henegouwen, Leuven, Limburg, Luxemburg, Luik, Oost-Vlaanderen, Waals-Brabant en West-Vlaanderen.

In voornoemde klacht wordt geponeerd dat in minstens 61 546 dossiers mogelijk voor meer dan 36 miljard euro werd witgewassen. In de bij de klacht gevoegde tabel wordt gesteld dat wat de anderen BBI-directies dan de BBI Gent betreft, het zou gaan om 1 630 dossiers waarbij op een (impliciet) geregulariseerd kapitaal (raming) van 1 616 miljoen euro 0 percent werd geheven op het kapitaal.

Voornoemde klacht kwam uitvoerig in de pers en stelde de diensten van de BBI in een slecht daglicht, tot algemeen ongenoegen van onze medewerkers die dagdagelijks in alle sereniteit het beste van zichzelf geven om naar best vermogen hun opdracht te vervullen.

Het is vanuit de bezorgdheid om een einde te stellen aan de onterechte negatieve perceptie van de werking van onze diensten, zowel naar onze medewerkers als naar de publieke opinie toe, dat we u dit schrijven richten.

Zoals u weet, zijn de buitendiensten van de BBI samengesteld uit vijf gewestelijke directies, met name de gewestelijke directies Antwerpen, Brussel, Gent, Namen en de 5^e directie waarvan de dagelijkse leiding respectievelijk wordt waargenomen door de heren J. Helsen, P. Cassiman, K. Anthonissen, P. Martin en Y. Hulot.

De directies, andere dan Gent, vertegenwoordigen 498 op 613 (81,2 %) medewerkers van de buitendiensten en realiseerden in de periode 2013-2016 81,3 % van het totaal gerealiseerde resultaat binnen de BBI.

Als leidinggevend binnen onze directies hechten we er bijzonder belang aan dat het bestrijden van de fiscale fraude objectief geschiedt, met respect voor de vigerende wetgeving, waarbij de medewerkers zich discreet en loyaal opstellen, wars van enige politieke gezindheid en waarbij de burgers gelijk een gelijkwaardig worden tegemoet getreden.

Het is vanuit deze bekommernis dat we ons ten volle en volledig willen distantiëren van voornoemde

Par la présente, nous avons l'honneur de renvoyer à la "Notification de blanchiment présumé de fraude fiscale" dont copie nous a été envoyée en date du 20 octobre 2016 par M. K. Anthonissen, chargé de la gestion journalière de la Direction ISI Gand et adressée au procureur fédéral et aux parquets via les procureurs du Roi d'Anvers, de Bruxelles, d'Eupen, de Hal-Vilvoorde, de Louvain, du Limbourg, du Luxembourg, de Liège, de Flandre orientale, du Brabant wallon et de Flandre occidentale.

La plainte susvisée avance que, dans au moins 61 546 dossiers, de l'argent a été blanchi pour un montant dépassant 36 milliards d'euros. Le tableau annexé à la plainte indique qu'en ce qui concerne les directions de l'ISI autres que celle de Gand, il s'agirait de 1 630 dossiers dans lesquels aucun prélèvement n'a été effectué sur un capital (implicitement) régularisé (estimé) de 1 616 millions d'euros.

La plainte susvisée a été largement évoquée dans la presse et a donné une image peu flatteuse des services de l'ISI, au mécontentement général de nos collaborateurs qui donnent le meilleur d'eux-mêmes au quotidien pour s'acquitter au mieux de leur mission en toute sérénité.

C'est dans le but de corriger la perception négative erronée du fonctionnement de nos services – à l'égard de nos collaborateurs et de l'opinion publique – que nous vous adressons la présente lettre.

Comme vous le savez, les services extérieurs de l'ISI sont composés de cinq directions régionales (Anvers, Bruxelles, Gand, Namur et 5e direction) dont la gestion journalière est respectivement assurée par MM. J. Helsen, P. Cassiman, K. Anthonissen, P. Martin et Y. Hulot.

Les directions autres que celle de Gand occupent 498 des 613 (81,2 %) collaborateurs des services extérieurs. Au cours de la période 2013-2013, elles ont réalisé 81,3 % du résultat total de l'ISI.

En qualité de dirigeants de ces directions, nous souhaitons tout particulièrement que la lutte contre la fraude fiscale soit menée objectivement et dans le respect de la législation en vigueur; que nos collaborateurs se montrent discrets et loyaux, indépendamment de toute opinion politique; et que les citoyens soient traités d'une manière égale et équitable.

C'est pourquoi nous souhaitons nous désolidariser pleinement et entièrement de l'avis officiel précité,

ambtelijke kennisgeving, opgemaakt op grond van artikel 29, § 2, van het wetboek van strafvordering, die uitsluitend de heer Anthonissen bindt en dewelke volstrekt berust op een niet-correcte weergave van cijfers en van de juridische en fiscale werkelijkheid.

Het ware, Mijnheer de minister, ons een genoegen mocht u ook de stem kunnen laten horen van de andere leidinggevendenden van uw BBI-directies met het doel een einde te maken aan de negatieve perceptie van de werking van onze diensten en opnieuw de onverdroten dagdagelijkse inzet van onze medewerkers onder de aandacht te kunnen brengen.

Wij zijn ten volle bereid één en ander toe te lichten voor de Commissie voor de Financiën en Begroting van de Kamer van volksvertegenwoordigers of bijzondere commissie Internationale fiscale fraude/Panama Papers.

Wij danken u bij voorbaat voor het gevolg dat u aan dit schrijven wilt besteden, en verblijven inmiddels, Mijnheer de minister, met bijzondere hoogachting.

Jan Helsen, Adviseur-generaal, belast met de dagelijkse leiding van BBI Directie Antwerpen

Patrick Cassiman, Adviseur-generaal, belast met de dagelijkse leiding van BBI Directie Brussel

Philippe Martin, Adviseur-generaal, belast met de dagelijkse leiding van BBI Directie Namen

Yannic Hulot, Adviseur-generaal, belast met de dagelijkse leiding van de BBI 5^e directie”.

II. — UITEENZETTING VAN DE HEER FRANK PHILIPSEN, ADMINISTRATEUR-GENERAAL VAN DE BIJZONDERE BELASTINGINSPECTIE

De heer Frank Philipsen, administrateur-generaal van de Bijzondere belastinginspectie, geeft aan dat de brief van 28 oktober 2016 die door de gewestelijke directeurs Antwerpen, Brussel en Namen en de 5^e gewestelijke directie van de BBI aan de minister van Financiën werd verzonden een spontane reactie is van de andere vier directeurs van de andere BBI-directies op de demarche van de heer Karel Anthonissen. De spreker benadrukt dat deze brief via hiërarchische weg via de voorzitter van de FOD Financiën, de heer Hans Dhondt, werd overgezonden aan de minister van Financiën. Een kopie van de brief werd met toestemming van het kabinet van de minister van Financiën overgezonden aan de voorzitter van de commissie voor de Financiën en de Begroting,

établi en vertu de l'article 29, § 2, du Code d'instruction criminelle, qui n'engage que M. Anthonissen et ne s'appuie que sur une représentation incorrecte des chiffres et de la réalité juridique et fiscale.

Nous vous serions reconnaissants, Monsieur le ministre, de bien vouloir également entendre les autres fonctionnaires dirigeants des directions de l'ISI, notre objectif étant de corriger la perception négative du fonctionnement de nos services et de souligner à nouveau l'engagement quotidien et sans faille de nos collaborateurs.

Nous sommes pleinement disposés à commenter ces différents points devant la commission des Finances et du Budget de la Chambre des représentants ou devant sa Commission spéciale “fraude fiscale internationale/ Panama Papers”

Nous vous remercions à l'avance pour la suite que vous réserverez à la présente, et vous prions d'agréer, Monsieur le ministre, l'assurance de notre considération distinguée.

Jan Helsen, conseiller général, chargé de la gestion journalière de la direction de l'ISI d'Anvers

Patrick Cassiman, conseiller général, chargé de la gestion journalière de la direction de l'ISI de Bruxelles

Philippe Martin, conseiller général, chargé de la gestion journalière de la direction de l'ISI de Namur

Yannic Hulot, conseiller général, chargé de la gestion journalière de la direction de la 5e direction l'ISI”.

II. — EXPOSÉ DE M. FRANK PHILIPSEN, ADMINISTRATEUR GENERAL DE L'INSPECTION SPECIALE DES IMPÔTS

M. Frank Philipsen, administrateur général de l'Inspection spéciale des impôts, déclare que la lettre du 28 octobre 2016 envoyée au ministre des Finances par les directeurs régionaux d'Anvers, de Bruxelles et de Namur, ainsi que par la 5e direction régionale de l'ISI, est une réaction spontanée des quatre directeurs des autres directions de l'ISI à la démarche de M. Karel Anthonissen. L'orateur souligne que cette lettre a été transmise au ministre des Finances par la voie hiérarchique, par l'intermédiaire du président du SPF Finances, M. Hans Dhondt. Une copie de cette lettre a été adressée, avec l'autorisation du cabinet du ministre des Finances, à M. Éric Van Rompuy, président de la commission des Finances et du Budget, et à M. Ahmed

de heer Eric Van Rompuy en aan de voorzitter van de bijzondere commissie “Internationale fiscale fraude/*Panama Papers*”, de heer Ahmed Laaouej.

De heer Philipsen merkt op dat hij enkel melding geeft van de brief en daarmee geen standpunt inneemt voor of tegen de heer Anthonissen.

De spreker pleit voor een geïntegreerde aanpak van de fiscale fraude door zowel de gerechtelijke, wetgevende als uitvoerende macht. Elke entiteit dient daarbij te vertrekken vanuit zijn eigen verantwoordelijkheid. Daarbij is het van belang dat de fiscus beschikt over duidelijke instructies op basis van duidelijke wetgeving. Zodoende kan de fiscus snel de nodige rechtsgevolgen geven met duidelijke processen-verbaal tot gevolg. Het is van belang dat alle overheidsdiensten, zowel de fiscus als de sociale inspectiediensten, de parketten en de federale politie gezamenlijk een prioriteit maken van de fraudebestrijding.

De heer Philipsen vestigt voorts de aandacht op de vele verjaringstermijnen en procedures in fiscale wetboeken. Daarnaast zijn er grote verschillen vast te stellen in procedure tussen de inkomstenbelastingen en de btw. Al jaren pleit de fiscus voor een gelijkschakeling van beide procedures omdat in fiscale constructies dikwijls zowel btw als inkomstenbelasting aan bod komen. Eenzelfde procedure kan de afhandeling van dergelijke fiscale dossiers alleen maar bevorderen.

De verjaringstermijnen in fiscale wetboeken zijn in meeste gevallen beperkt tot 7 jaar. Enkel in het geval van witwasmisdrijven gaat het om een voortdurend misdrijf waar dus geen verjaring kan optreden.

Daarnaast is er ook een belangrijk verschil tussen de administratieve procedure en de strafrechtelijke procedure. In een administratieve fiscale procedure is de fiscus gebonden aan de verjaringstermijnen waarbinnen vragen om inlichtingen kunnen worden gesteld en visitaties kunnen worden verricht. De fiscus kan dus geen rogatoire commissies initiëren, noch gerechtelijke onderzoeken voeren met huiszoekingen en telefoontaps. De spreker wijst erop dat de BBI in procedures ten gronde meestal gelijk krijgt van de rechtbank.

Met betrekking tot de fiscale regularisaties wijst de heer Philipsen erop dat de indiener een fiscaal attest krijgt voor de bedragen en de inkomsten die hij zelf heeft aangegeven. Dat attest geeft dus enkel een vrijstelling voor de aangegeven inkomsten of bedragen, dus niet

Laaouej, président de la commission spéciale “Fraude fiscale internationale/*Panama Papers*”.

M. Philipsen précise qu’il tient seulement à signaler l’existence de cette lettre, sans prendre position pour ou contre M. Anthonissen.

L’orateur insiste sur la nécessité de voir les pouvoirs judiciaire, législatif et exécutif adopter une approche intégrée en matière de fraude fiscale. Chaque entité devra à cet effet se fonder sur ses propres responsabilités. Il est par ailleurs important que le fisc dispose pour cela d’instructions claires reposant sur une législation claire, ce qui lui permettra d’identifier rapidement les suites juridiques à donner et donc de dresser des procès-verbaux clairs. Il est capital que la lutte contre la fraude devienne une priorité pour l’ensemble des services publics, tant pour le fisc que pour les services d’inspection sociale, les parquets et la police fédérale.

M. Philipsen attire ensuite l’attention sur la multitude de délais de prescription et de procédures prévus dans les codes fiscaux. On constate par ailleurs des divergences importantes en termes de procédure entre le volet impôts sur les revenus et le volet TVA. Cela fait des années que le fisc plaide pour une harmonisation de ces deux procédures, étant donné que les constructions fiscales comportent souvent des éléments liés à la fois à la TVA et à l’impôt sur les revenus. L’adoption d’une procédure unique permettrait d’améliorer le traitement de ce type de dossiers fiscaux.

Les délais de prescription prévus dans les codes fiscaux sont, dans la plupart des cas, limités à sept ans. Il n’y a que dans le cas d’infractions de blanchiment qu’il est question d’une infraction continue et où il ne peut donc y avoir de prescription.

Par ailleurs, il y a également une différence importante entre la procédure administrative et la procédure pénale. Dans une procédure fiscale administrative, le fisc est lié par les délais de prescription dans lesquels des demandes de renseignements peuvent être adressées et des visites domiciliaires, effectuées. Le fisc ne peut donc pas initier de commissions rogatoires, ni mener des enquêtes judiciaires avec perquisitions et écoutes téléphoniques. L’orateur souligne que l’ISI obtient généralement gain de cause devant le tribunal du fond.

S’agissant des régularisations fiscales, M. Philipsen indique que le contribuable reçoit une attestation fiscale pour les montants et les revenus qu’il a lui-même déclarés. Cette attestation ne procure donc une exonération que pour les revenus ou montants déclarés et donc pas

voor eventuele onderliggende (zwarte) kapitalen die niet zijn aangegeven. De spreker betreurt dat er ondanks vier regularisatierondes blijkbaar nog steeds belastingplichtigen zijn die weigeren zich in regel te stellen met hun buitenlandse zwart kapitaal.

Wat het dossier Optima betreft wijst de heer Philipsen vooreerst op een aantal belangrijke data. Op 30 januari 2012 heeft de BBI Directie Gent een fiscale visitatie verricht op de maatschappelijke zetel van Optima. De zesde fiscale kamer van de rechtbank van eerste aanleg te Gent heeft op 11 juni 2013 vervolgens deze visitatie nietig verklaard met als gevolg dat de verzamelde gegevens onbruikbaar werden en dienden te worden teruggegeven. De BBI heeft beslist om tegen deze beslissing geen beroep aan te tekenen. Op 3 december 2013 werden twee dadingen afgesloten tussen de BBI en Optima waarbij de teruggave werd vervangen door de vernietiging van alle verzamelde gegevens. In oktober 2016 is de heer Philipsen in kennis gebracht dat er nog ergens een elektronische kopie van deze documenten bewaard werd op de computerservers van de FOD Financiën. Rekening houdend met de uitspraak van de rechtbank van eerste aanleg te Gent (in kracht van gewijsde) en de afgesloten dading heeft de heer Philipsen dan meteen opdracht gegeven om deze kopie te verwijderen. De spreker drukt zijn verbazing uit over het feit dat de informatie die tijdens de hoorzitting van 21 oktober 2016 in de onderzoekscommissie OPTIMA door hem zelf aan de commissieleden achter gesloten deuren werd overgemaakt, zo snel zijn weg heeft gevonden naar de media. De heer Philipsen wijst erop dat naast de ambtenaren, ook de politici en de journalisten bepaalde deontologische normen dienen na te leven betreffende het vrijgeven van bepaalde informatie.

Vervolgens komt de heer Philipsen tot de kennisgeving van 20 oktober 2016 van de heer Karel Anthonissen aan de twaalf parketten en het federaal parket in verband met de fiscale regularisaties. In dat kader verwijst de spreker naar artikel 29 van het wetboek van strafvordering en artikel 33 van de Wet van 11 januari 1993 tot voorkoming van het gebruik van het financiële stelsel voor het witwassen van geld en de financiering van terrorisme (preventieve antiwitwaswet).

Artikel 29, eerste lid van het wetboek van strafvordering bepaalt dat elke ambtenaar die in de uitoefening van zijn ambt kennis krijgt van een misdaad of een wanbedrijf, verplicht is dit dadelijk te melden aan de bevoegde procureur des Konings

Het tweede lid van artikel 29 bevat een specifieke bepaling voor fiscale ambtenaren. Deze ambtenaren mogen enkel fiscale misdrijven melden aan de procureur des Konings in zoverre zij daartoe gemachtigd zijn door

pour les éventuels capitaux sous-jacents qui n'ont pas été déclarés. L'orateur regrette qu'en dépit de quatre régularisations, il reste de toute évidence encore des contribuables qui refusent de se mettre en ordre avec leurs capitaux "noirs" placés à l'étranger.

En ce qui concerne le dossier Optima, M. Philipsen précise tout d'abord un certain nombre de dates importantes. Le 30 janvier 2012, l'ISI Direction Gand a effectué une visite domiciliaire au siège social d'Optima. La sixième chambre fiscale du tribunal de première instance de Gand a ensuite annulé cette visite domiciliaire le 11 juin 2013, avec pour conséquence que les données collectées devenaient inutilisables et devaient être restituées. L'ISI a décidé de ne pas aller en appel de cette décision. Le 3 décembre 2013, deux transactions ont été conclues entre l'ISI et Optima, la restitution des documents étant remplacée par la destruction de toutes les données collectées. En octobre 2016, M. Philipsen a été informé qu'une copie électronique de ces documents avait été conservée sur les serveurs du SPF Finances. Compte tenu du jugement du tribunal de première instance de Gand (coulé en force de chose jugée) et de la transaction conclue, M. Philipsen a immédiatement ordonné la destruction de cette copie. L'orateur manifeste son étonnement sur le fait que les informations qu'il a transmises en personne aux commissaires réunis à huis clos lors de l'audition du 21 octobre 2016 dans le cadre de la commission d'enquête "Optima", se soient si vite retrouvées dans les médias. M. Philipsen souligne qu'outre les fonctionnaires, les politiques et les journalistes doivent, eux aussi, respecter certaines normes déontologiques lorsqu'il s'agit de divulguer des informations.

M. Philipsen aborde ensuite la notification faite le 20 octobre 2016 par M. Karel Anthonissen aux douze parquets et au parquet fédéral au sujet des régularisations fiscales. L'orateur renvoie à cet égard à l'article 29 du Code d'instruction criminelle et à l'article 33 de la loi du 11 janvier 1993 relative à la prévention de l'utilisation du système financier aux fins du blanchiment de capitaux et du financement du terrorisme (loi anti-blanchiment préventive).

L'article 29, alinéa 1er, du Code d'instruction criminelle prévoit que tout fonctionnaire qui, dans l'exercice de ses fonctions, acquerra la connaissance d'un crime ou d'un délit, sera tenu d'en faire immédiatement part au procureur du Roi compétent.

L'article 29, alinéa 2, contient une disposition spécifique pour les fonctionnaires fiscaux. Ces fonctionnaires ne peuvent porter les délits fiscaux à la connaissance du procureur du Roi que s'ils y sont autorisés par le

de bevoegde gewestelijke directeur. Deze bepaling geldt als een soort filter voor fiscale misdrijven om te voorkomen dat de parketten zouden worden overstelpt door informatie. Het openbaar ministerie beslist autonoom welke strafrechtelijke gevolgen er worden gegeven aan de gemelde feiten. De spreker verduidelijkt dat de gewestelijke directeurs erover waken dat enkele ernstige misdrijven, dus gevallen van grootschalige fraude met ingewikkelde fraudemechanismen worden gemeld aan het parket. De omvang, de bedragen, de verspreiding, de medewerking van de belastingplichtigen en de subsidiariteit zijn daarbij belangrijke beoordelingsfactoren. Het derde lid van artikel 29 handelt over het overleg in het kader van de *una via*, waarvoor binnenkort reparatiewetgeving zal volgen.

Conform artikel 33, 1° lid, 3°, van de wet van 11 januari 1993 tot voorkoming van het gebruik van het financiële stelsel voor het witwassen van geld en de financiering van terrorisme dient elke ambtenaar die in de uitoefening van zijn functie een probleem met betrekking tot witwassen vaststelt, dit te melden via de CAF (Dienst Coördinatie Anti Fraude) aan de Cel voor Financiële Informatieverwerking (CFI). Het CFI zal deze informatie onderzoeken en desgevallend doorsturen naar de bevoegde parketten. Binnen de fiscale administratie is in 2013 een instructie uitgewerkt die de krijtlijnen bepaalt voor deze meldingen.

De kennisgeving van de heer Anthonissen van 20 oktober 2016 geeft melding van 61 546 regularisatiedossiers. Daarvan werden er maar 3 232 dossiers behandeld door de BBI, of 5,25 %. De heer Anthonissen verwijst in zijn kennisgeving ook naar de KB Lux-zaak. Deze zaak werd gedeeltelijk behandeld door de BBI en de administratie voor inkomstenfiscaliteit. Daarnaast worden ook de verschillende rondes van eenmalige bevrijdende aangifte erin behandeld. De regularisatiedossiers zelf werden allemaal behandeld door het Centraal Contactpunt (regularisaties) van de FOD Financiën. De tabel die bij de kennisgeving werd gevoegd maakt gewag van verschillen tussen de verschillende directies van de BBI. Zo zou in dossiers van één directie uitsluitend kapitaal zijn aangegeven en in de andere drie directies uitsluitend de inkomsten. De heer Philipsen benadrukt dat deze informatie foutief is.

Wat de spontane regularisaties betreft is door de verschillende directies van de BBI een uniform tarief en sanctie toegepast van gemiddeld 30 %. In januari 2015 werd daarvoor een instructie opgesteld om shopping te vermijden en een uniforme aanpak te verzekeren, waar ook het dossier werd ingediend: bij de lokale controle of bij de BBI. Ondertussen werd deze instructie vernietigd door de Raad van State.

directeur régional compétent. Cette disposition constitue en quelque sorte un filtre pour les délits fiscaux afin d'éviter que les parquets ne soient submergés d'informations. Le ministère public décide en toute autonomie des conséquences pénales réservées aux faits signalés. L'orateur précise que les directeurs régionaux veillent à ce que seuls les délits graves, c'est-à-dire les cas de fraude à grande échelle impliquant des mécanismes de fraude complexes, soient signalés au parquet. L'ampleur, les montants, la diffusion, la collaboration des contribuables et la subsidiarité sont d'importants facteurs d'appréciation en la matière. L'article 29, alinéa 3, traite de la concertation dans le cadre du principe *una via*, qui fera sous peu l'objet d'une loi de réparation.

Conformément à l'article 33, alinéa 1er, 3°, de la loi du 11 janvier 1993 relative à la prévention de l'utilisation du système financier aux fins du blanchiment de capitaux et du financement du terrorisme, tout fonctionnaire qui, dans l'exercice de ses fonctions, constate un problème de blanchiment, doit en faire part à la Cellule de traitements des informations financières (CTIF) par l'intermédiaire du Comité anti-fraudes (CAF). La CTIF analyse ces informations et les transmet, le cas échéant, aux parquets compétents. Une instruction définissant les lignes directrices relatives à ces signalements a été mise au point au sein de l'administration fiscale en 2013.

La notification de M. Anthonissen du 20 octobre 2016 fait mention de 61 546 dossiers de régularisation. Parmi ces dossiers, seuls 3 232, soit 5,25 %, ont été traités par l'ISI. Dans sa notification, M. Anthonissen renvoie également à l'affaire KB Lux. Cette affaire a été traitée en partie par l'ISI et par l'administration de la fiscalité des revenus. Par ailleurs, les différentes campagnes de déclaration libératoire unique y sont également abordées. Les dossiers de régularisation eux-mêmes ont tous été traités par le Point de contact central (régularisations) du SPF Finances. Le tableau joint à la notification fait état de différences entre les diverses directions de l'ISI. Ainsi, les dossiers d'une direction concerneraient exclusivement la déclaration de capitaux, alors que ceux des trois autres concerneraient exclusivement la déclaration des revenus. M. Philipsen souligne que ces informations sont erronées.

En ce qui concerne les régularisations spontanées, les différentes directions de l'ISI ont appliqué un tarif uniforme et une sanction de 30 % en moyenne. En janvier 2015, une instruction a été rédigée à cette fin en vue d'éviter un shopping et garantir une approche uniforme où que le dossier soit introduit: au bureau de contrôle local ou à l'ISI. Dans l'intervalle, cette instruction a été annulée par le Conseil d'État.

In een heel aantal regularisatiedossiers is er ook een belangrijk successieluik. In dat geval stuurt de BBI een kennisgeving naar de bevoegde gewestelijke diensten.

De heer Philipsen pleit voor een aanpassing van artikel 341 WIB 1992 zodat verjaarde kapitalen niet meer kunnen naar aangewend om een indiciaal tekort te verantwoorden. Artikel 11 van de wet van 21 juli 2016 (DLUquater) kan hierbij als inspiratiebron dienen.

III. — VRAGEN EN OPMERKINGEN VAN DE LEDEN

De heer Ahmed Laaouej (PS) heeft het gevoel dat de heer Anthonissen een signaal heeft willen uitsturen naar de politieke wereld en naar zijn hiërarchie; hij weet immers maar al te goed dat het parket niet bij machte is een klacht inzake 61 000 regularisatiedossiers te behandelen. Bovendien kan het lid zich niet van de indruk ontdoen dat het optreden van heer Anthonissen op de een of andere manier te maken heeft met de schorsing van de heer Van Calster, substituut van de procureur des Konings bij het parket te Antwerpen. In dat verband wijst hij erop dat er bij het parket te Antwerpen grote onenigheid heerste over het te voeren strafbeleid inzake de bestrijding van fiscale fraude (hetzij strafrechtelijke vervolging, hetzij minnelijke schikking in strafzaken). In dat verband schaarde de heer Anthonissen zich achter de aanpak van de heer Van Calster, die van plan was talrijke van fiscale fraude verdachte diamantairs te vervolgen.

Inzonderheid met betrekking tot de klacht van de heer Anthonissen blijkt dat bijna 3 232 dossiers door de BBI in behandeling kunnen worden genomen. Betreft het witwasdossiers, en zullen die worden heropend?

Betreffende de betrekkingen met de andere departementen die onder de FOD Financiën ressorteren, herinnert het lid eraan dat ook de Dienst Voorafgaande Beslissingen (DVB) een belangrijke rol speelt. Bestaat er een protocolakkoord tussen de BBI en de DVB? Tot slot wil het lid weten waarom artikel 29 van het Wetboek van strafvordering niet van toepassing is op de DVB?

De heer Rob Van de Velde (N-VA) heeft bedenkingen bij de implementering van de verschillende fiscale-regularisatieprocedures in de drie gewesten van ons land. Om redenen van rechtszekerheid en billijkheid is het belangrijk dat de drie gewesten de verschillende fiscale-regularisatieprocedures gelijkaardig toepassen. Het lid verzoekt de heer Philipsen dan ook statistische gegevens over de regularisatiedossiers te verstrekken

Dans un grand nombre de dossiers de régularisation, il y a aussi un important volet succession. Dans ce cas, l'ISI envoie une notification aux services régionaux compétents.

M. Philipsen plaide en faveur d'une modification de l'article 341 du CIR 1992 afin que des capitaux prescrits ne puissent plus être utilisés pour justifier un déficit indiciaire. L'article 11 de la loi du 21 juillet 2016 (DLUquater) peut servir de source d'inspiration à cet égard.

III. — QUESTIONS ET OBSERVATIONS DES MEMBRES

M. Ahmed Laaouej (PS) a le sentiment que M. Anthonissen a voulu adresser un signal au monde politique et à sa hiérarchie puisqu'il sait pertinemment bien que le parquet ne pourra traiter une plainte relative à 61 000 dossiers de régularisation. En outre, le membre ne peut s'empêcher de croire que cet acte est lié d'une manière ou d'une autre à la suspension de M. Van Calster, substitut du procureur du Roi près le parquet d'Anvers. Il rappelle en effet qu'il existait de graves dissensions au sein du parquet d'Anvers quant à la politique pénale à adopter en matière de lutte contre la fraude fiscale (soit les poursuites pénales, soit les transactions pénales). A cet égard, M. Anthonissen partageait l'approche de M. Van Calster qui entendait poursuivre de nombreux diamantaires soupçonnés de fraude fiscale.

En ce qui concerne plus particulièrement la plainte de M. Anthonissen, il apparaît que près de 3 232 dossiers peuvent être traités par l'ISI. S'agit-il de dossiers relatifs à du blanchiment d'argent et seront-ils rouverts?

En ce qui concerne les relations avec les autres départements qui relèvent de la sphère du SPF Finances, le membre rappelle que le Service des Décisions Anticipées (SDA) joue également un rôle important. Existe-t-il un protocole d'accord entre l'ISI et le SDA? Enfin, pour quelles raisons, l'article 29 du Code d'instruction criminelle (CIC) n'est-il pas applicable au SDA?

M. Rob Van de Velde (N-VA) s'interroge quant à la mise en œuvre des différentes procédures de régularisation fiscale dans les 3 régions du pays. Il importe pour des raisons de sécurité juridique et d'équité que les 3 régions appliquent de manière similaire les différentes procédures de régularisation fiscale. Aussi, il demande à M. Philipsen de communiquer des données statistiques sur les dossiers de régularisation en précisant si les

en te verduidelijken of de gewesten al bij de eerste regularisatieronde (de eerste EBA) de verjaarde kapitalen hebben geregulariseerd.

Wat de demarche van de heer Anthonissen betreft, meent ook de heer Van de Velde dat ze veel meer weg heeft van een signaal aan de politieke wereld dan van een doordachte zet.

Tot slot wil het lid weten hoe de BBI-diensten een minnelijke schikking uitwerken. Beschikt de BBI over handelingsvrijheid op dat vlak, of moet die instelling zich daarvoor tot de minister of een andere instantie wenden? Welke procedure wordt gevolgd?

De heer Georges Gilkinet (Ecolo/Groen) geeft toe dat de heer Anthonissen een weliswaar atypische, maar strijdlustige persoon is. Met zijn optreden beoogt hij beslist niet het werk van zijn collega's onderuit te halen.

Het lid heeft veeleer het gevoel dat de heer Anthonissen een tekortkoming wil uitlichten die inherent is aan de fiscale-regularisatieprocedure. Tot de vierde EBA was het met die procedure immers niet mogelijk verjaard kapitaal te regulariseren, noch de aangever ertoe te verplichten de herkomst van de geregulariseerde middelen te bewijzen.

Doordat de heer Anthonissen zijn frustratie via een klacht tot uiting heeft gebracht, zijn de BBI en het parket nu verplicht een nieuw onderzoek naar sommige dossiers in te stellen. Dankzij dat initiatief kunnen nieuwe strafvervolgingsprocedures worden ingesteld. Meer algemeen doet het nog de vraag rijzen naar de verhouding tussen de overheidsdiensten, de aan die diensten toegekende middelen en de politieke wil om fiscale fraude te vervolgen:

— worden de dossiers geselecteerd en zo ja, op grond van welke criteria?

— hoe kwaliteitsvol is de samenwerking tussen de BBI en de DVB? Het lid heeft immers het gevoel dat er tussen verschillende diensten binnen eenzelfde administratie een ondoordringbare muur staat. Het lid heeft geen uitleg voor die doorgedreven scheiding van de BBI en de DVB, die wellicht heeft bijgedragen tot de frustratie van de heer Anthonissen. Het lid is van mening dat ernstige fiscale fraude ook moet kunnen worden vervolgd zelfs als ze wordt ontdekt naar aanleiding van een regularisatieprocedure. De indiening van een dossier bij de DVB staat echter vaak gelijk met het verlenen een echte vrijbrief aan de belastingplichtige, aangezien geen onderzoek wordt ingesteld naar de herkomst van het aangegeven kapitaal.

régions ont également régularisé les capitaux prescrits dès la première procédure de régularisation (DLU 1er).

Sur la démarche de M. Anthonissen, le membre considère également qu'elle tient plus du signal donné au monde politique que d'une démarche réfléchie.

Enfin, le membre demande de quelle manière une transaction est élaborée par les services de l'ISI. L'ISI dispose-t-elle d'une liberté d'action en la matière ou doit-elle en référer au ministre ou à une autre instance. Quelle est la procédure suivie?

M. Georges Gilkinet (Ecolo/Groen) reconnaît que M. Anthonissen est une personnalité atypique mais combative. Sa démarche ne vise certainement pas à remettre en cause le travail de ses collègues.

Le membre a plutôt le sentiment que M. Anthonissen entend mettre en exergue un vice inhérent à la procédure de régularisation fiscale; procédure qui, jusqu'à la 4e DLU, n'a pas pu permettre de régulariser le capital prescrit ni contraindre le déclarant à justifier de l'origine des fonds régularisés.

La frustration exprimée par M. Anthonissen par le biais de sa plainte oblige maintenant l'ISI et le parquet à réétudier certains dossiers. La démarche a le mérite d'envisager aujourd'hui de nouvelles poursuites pénales. Plus globalement, elle pose encore la question de l'articulation entre services de l'État, les moyens accordés à ces services et la volonté politique de poursuivre la fraude fiscale:

— une sélection des dossiers est-elle organisée et dans l'affirmative sur la base de quels critères?

— quelle est la qualité de la collaboration entre l'ISI et le SDA car le membre a le sentiment que l'on est face à des "cloisons étanches" entre différents services qui travaillent au sein d'une même administration? Le membre ne s'explique pas ce compartimentage aussi fort entre l'ISI et le SDA, ce qui explique sans doute en partie la frustration de M. Anthonissen. Le membre considère qu'il doit être possible de poursuivre des faits de fraude fiscale grave même si ceux-ci sont découverts à l'occasion d'une procédure de régularisation. Or, le passage par le SDA équivaut souvent à accorder un réel blanc seing au contribuable sans aucun examen sur l'origine des fonds déclarés?

— in het strafproces staat de bewijslast centraal. Veel gerechtelijke procedures worden echter niet tot een goed einde gebracht omdat de bewijselementen onregelmatig werden verkregen (“Antigoonrechtspraak”). Het lid wijst in dat verband op de beslissing van de rechter dat de bewijzen die werden verkregen bij een huiszoeking bij Optima bank niet mogen worden gebruikt, hoewel daaruit bleek dat de bank frauduleus heeft gehandeld. Ware het niet raadzaam de vigerende wetgeving nogmaals te wijzigen, teneinde de manier waarop de bewijzen worden verkregen en de ernst van het gepleegde misdrijf in balans te brengen?

Algemeen kan de heer Gilkinet zich vinden in de frustratie van de heer Anthonissen. Hij blijft ervan overtuigd dat het belangrijk is de bestaande fiscale-regularisatieprocedure te hervormen om een herhaling van de in het verleden gemaakte fouten te voorkomen.

De heer Peter Vanvelthoven (sp.a) wenst nadere uitleg over de door de heer Anthonissen ingediende klacht:

— aangezien de gewestelijke directie van de BBI Gent enkel territoriale bevoegdheid heeft voor het arrondissement Gent, hoe heeft de heer Anthonissen dan een klacht kunnen indienen over 61 000 dossiers waarvan de meeste niet onder zijn rechtsgebied ressorteren. Artikel 29, tweede lid, van het Wetboek van Strafvordering (WvS) bepaalt immers dat “De ambtenaren van de Administratie der directe belastingen, de ambtenaren van de Administratie van de belasting over de toegevoegde waarde, registratie en domeinen, de ambtenaren van de Administratie van de bijzondere belastinginspectie en de ambtenaren van de Administratie van de ondernemings- en inkomensfiscaliteit, (...) echter de feiten die, naar luid van de belastingwetten en van de ter uitvoering ervan genomen besluiten, strafrechtelijk strafbaar zijn, niet zonder de machtiging van de gewestelijke directeur onder wie zij ressorteren, ter kennis [kunnen] brengen van de procureur des Konings”. Heeft in dit verband overleg plaatsgevonden met de andere gewestelijke directies?

— bovendien moet, krachtens artikel 29, eerste lid, WvS, een misdaad of wanbedrijf dadelijk aan de procureur des Konings worden gemeld, wat klaarblijkelijk niet het geval geweest is. Waarom heeft de heer Anthonissen zo lang gewacht om de klacht in te dienen?

— uit de gezamenlijke brief van 28 oktober 2016 die door de vier gewestelijk directeurs van de BBI is ondertekend, komt naar voren dat er niet echt een uniforme benadering bestaat. Om welke redenen zijn de gewestelijk directeurs het niet eens met het initiatief van de heer Anthonissen? Wat is het standpunt van de heer Philipsen ter zake?

— la preuve occupe une place centrale dans le cadre du procès pénal. Or, de nombreuses procédures judiciaires n'aboutissent pas en raison de l'irrégularité des preuves obtenues (jurisprudence “Antigone”). Le membre pointe ainsi la décision judiciaire interdisant l'usage des preuves recueillies lors d'une perquisition au sein de la banque Optima alors même qu'elles démontraient des agissements frauduleux dans le chef de la banque. Ne conviendrait-il pas de modifier une nouvelle fois la législation en vigueur afin de mettre en balance la manière dont les preuves ont été recueillies et la gravité de l'infraction commise?

De manière générale, M. Gilkinet partage la frustration de M. Anthonissen et reste convaincu qu'il importe de réformer la procédure de régularisation fiscale existante afin d'éviter les erreurs du passé.

M. Peter Vanvelthoven (sp.a) souhaite obtenir des précisions sur la plainte déposée par M. Anthonissen:

— dans la mesure où la direction régionale de l'ISI Gand n'est compétente territorialement que pour l'arrondissement de Gand, comment M. Anthonissen a-t-il pu déposer une plainte relative à 61 000 dossiers dont la majorité ne ressortent pas de sa juridiction. En effet, l'article 29, al.2, CIC énonce notamment que “(.) Toutefois, les fonctionnaires de l'Administration des Contributions directes, les fonctionnaires de l'Administration de la Taxe sur la valeur ajoutée, de l'Enregistrement et des Domaines, les fonctionnaires de l'Administration de l'Inspection spéciale des Impôts et les fonctionnaires de l'Administration de la Fiscalité des entreprises et des revenus, ne peuvent, sans autorisation du directeur régional dont ils dépendent, porter à la connaissance du procureur du Roi les faits pénalement punissables aux termes des lois fiscales et des arrêtés pris pour leur exécution.” Une concertation a-t-elle eu lieu en l'espèce avec les autres directions régionales?

— par ailleurs, selon les termes de l'article 29, al 1er, CIC, la dénonciation au procureur du Roi doit intervenir immédiatement, ce qui n'a manifestement pas été le cas. Pour quelle raisons, M. Anthonissen a-t-il attendu si longtemps avant de déposer ladite plainte?

— il résulte de la lettre commune du 28 octobre 2016 signée par les 4 directeurs régionaux de l'ISI qu'il n'existe pas réellement d'approche uniforme. Pour quelles raisons, ces directeurs régionaux sont-ils en désaccord avec la démarche entreprise par M. Anthonissen? Quelle est la vision qui est défendue par M. Philipsen?

— wat de effecten van de procedure van fiscale regularisatie betreft, klopt het dat wat in het verleden niet geregulariseerd werd, niet in aanmerking komt voor enige immuniteit?

— hoe zal het parket ten slotte die 61 000 regularisatiedossiers concreet kunnen behandelen, nu blijkt dat vier andere directeurs van de BBI openlijk afstand hebben genomen van de demarche van de heer Anthonissen?

Volgens de heer Gautier Calomne (MR) heeft de klacht van de heer Anthonissen zoveel mediatieke weerklank dat ze sporen zal nalaten bij de publieke opinie. Het is dan ook belangrijk dat volledige duidelijkheid wordt geschapen over de omstandigheden waarin deze klacht werd ingediend:

— is de hiërarchie van de BBI in kennis gesteld van de indiening van deze klacht, conform artikel 7 van het koninklijk besluit van 2 oktober 1937 houdende het statuut van het Rijkspersoneel¹;

— van de 61 000 dossiers waarover de klacht gaat, zouden slechts 3 232 dossiers betrekking hebben op de BBI, dus 5 % van het totaal. Heeft over deze dossiers een eerste analyse plaatsgevonden? Kunnen deze dossiers in verband worden gebracht met witwaspraktijken?

— bovendien worden in de klacht de vier procedures van fiscale regularisatie blijkbaar op gelijke voet geplaatst. De verschillende “eenmalige bevrijdende aangiften” (EBA) hebben echter niet dezelfde strafrechtelijke en fiscale draagwijdte. Bij de eerste twee regularisatie-operaties mochten de fiscaal verjaarde kapitalen immers niet worden geregulariseerd. Vervolgens mochten die kapitalen op vrijwillige basis worden aangegeven bij de derde EBA en was de belastingplichtige nog niet verplicht de herkomst van de kapitalen aan te geven. In het kader van de vierde EBA is de regularisatie van “zwarte” kapitalen verplicht geworden, hetgeen rechtszekerheid waarborgt voor de belastingadministratie en de belastingplichtigen. De klacht van de heer Anthonissen dreigt echter de geloofwaardigheid van het systeem van fiscale regularisatie geen goed te doen. Kan in dit stadium met zekerheid worden gesteld dat deze gebeurtenissen het huidige systeem niet zullen schaden? Kan de heer Philipsen bevestigen dat de verjaarde kapitalen met betrekking tot voorgaande regularisaties nog kunnen worden aangegeven en geregulariseerd?

¹ Artikel 7, § 3, van het koninklijk besluit van 2 oktober 1937 houdende het statuut van het Rijkspersoneel: “Onverminderd artikel 29 van het Wetboek van strafvordering stelt de rijksambtenaar zijn hiërarchische meerdere of, indien nodig, een hogere hiërarchische meerdere op de hoogte van elk onwettigheid of onregelmatigheid waarvan hij kennis heeft.”.

— sur les effets de la procédure de régularisation fiscale, est-il exact que ce qui n’a pas été régularisé par le passé ne peut bénéficier d’une quelconque immunité?

— enfin, comment le parquet va-t-il concrètement pouvoir traiter ces 61 000 dossiers de régularisation alors que dans le même temps il apparaît que 4 autres directeurs de l’ISI se sont ouvertement distanciés de la démarche de M. Anthonissen?

M. Gautier Calomne (MR) considère que la plainte de M. Anthonissen a un tel écho médiatique qu’elle a forcément des conséquences dans l’opinion publique. Il importe dès lors que toute la clarté soit faite sur les circonstances dans lesquelles cette plainte a été introduite:

— la hiérarchie de l’ISI a-t-elle été informée de ce dépôt de plainte conformément à l’article 7 de l’arrêté royal du 2 octobre 1937 portant le statut des agents de l’État¹;

— sur les 61 000 dossiers faisant l’objet de la plainte, seulement 3 232 dossiers concerneraient l’ISI, soit 5 % du chiffre total. Une première analyse a-t-elle été effectuée sur ces dossiers? Peut-on lier ces dossiers à des infractions de blanchiment d’argent?

— par ailleurs, la plainte déposée semble mettre les 4 procédures de régularisation fiscale sur un même pied. Or, les différentes “déclarations libératoire unique” (DLU) n’ont pas la même portée tant sur le plan pénal que fiscal. En effet, lors des deux premières opérations de régularisation, les capitaux fiscalement prescrits ne pouvaient être régularisés. Ensuite, ces capitaux pouvaient être déclarés sur une base volontaire lors de la 3e DLU et le contribuable n’était pas encore obligé de déclarer la provenance des capitaux. Dans le cadre de la 4e DLU, la régularisation des capitaux “noirs” est devenue obligatoire, ce qui garantit une sécurité juridique pour l’administration fiscale et les contribuables. Mais la plainte de M. Anthonissen risque de mettre à mal la crédibilité du système de régularisation fiscale. Peut-on à ce stade avoir la certitude que ces événements ne risquent pas de mettre en cause le système actuel? M. Philipsen peut-il confirmer que les capitaux prescrits concernés par des régularisations précédentes peuvent encore être déclarés et régularisés?

¹ Art 7, § 3, de l’arrêté royal du 2 octobre 1937 portant le statut des agents de l’État énonce: “Sans préjudice de l’article 29 du Code d’instruction criminelle, l’agent de l’État informe son supérieur hiérarchique ou, si nécessaire, un supérieur hiérarchique plus élevé, de toute illégalité ou irrégularité dont il a connaissance.”.

Het lid herhaalt dat het essentieel is dat de rechtszekerheid van de regularisatiemechanismen gewaarborgd wordt om de belastingplichtigen die dit nog niet hebben gedaan, de verschuldigde belasting te doen betalen op hun kapitalen en de daaruit voortvloeiende interesten.

De heer Marco Van Hees (PTB-GO!) heeft begrip voor de gevoelens van de ondertekenaars van de brief van 28 oktober 2016, maar vindt dat de klacht van de heer Anthonissen niet mag worden opgevat als een aanval of als kritiek op de BBI. Net als andere commissieleden beschouwt hij ze als een signaal aan de politiek en aan de minister van Financiën.

Over de klacht zelf wenst het lid volgende nadere toelichtingen te verkrijgen:

– acht de heer Philipsen de klacht van de heer Anthonissen juridisch gegrond of vertoont ze juridische zwakheden?

– volstaan de middelen van Justitie om die 61 000 dossiers te behandelen? Zo niet, zou het – in verhouding tot de bedragen die in het spel zijn – dan een rendabele personeelsinvestering zijn ambtenaren van de belastingadministratie of de BBI ter beschikking te stellen om het parket te helpen die 61 000 dossiers te behandelen welke potentieel 36 miljard euro behelzen?

Voor het overige verzoekt het lid om nadere bijzonderheden over het mogelijke gebruik voor gerechtelijke of andere doeleinden van de informatie die in het kader van de fiscale regularisatie werd vergaard. In dat verband had de DVB aangegeven dat het niet mogelijk was die informatie aan te wenden. *Quid?*

Aangaande artikel 341 van het WIB 92 vraagt het lid de heer Philipsen zijn voorstel tot wijziging te expliciteren.

De heer Johan Klaps (N-VA) begrijpt dat elke directeur van de BBI een welomschreven territoriale bevoegdheid heeft. Kunnen de gewestelijk directeurs derhalve alleen de dossiers die onder hun rechtsgebied vallen aan het parket bezorgen, of kunnen zij ook dossiers in verband met verscheidene rechtsgebieden bezorgen? Volgens welke procedure gebeurt dat in laatstgenoemd geval, en wie verzorgt dienaangaande de coördinatie?

In dezen schijnen vier gewestelijk directeurs het niet eens te zijn met de heer Anthonissen; dat dreigt te leiden tot een ongelijke behandeling van de belastingplichtigen naargelang van de rechtsgebieden.

Le membre réitère qu'il est primordial que la sécurité juridique des mécanismes de régularisation soit garantie afin de faire payer aux contribuables qui ne l'ont pas encore fait l'impôt du sur leurs capitaux et les intérêts qui en découlent.

M. Marco Van Hees (PTB-GO!) indique qu'il comprend le ressenti des signataires de la lettre du 28 octobre 2016 mais considère qu'il n'y a pas lieu d'interpréter la plainte de M. Anthonissen comme une attaque ou une critique à l'égard de l'ISI. Comme d'autres commissaires, il considère qu'il s'agit d'un signal donné au monde politique et au ministre des Finances.

Sur la plainte elle-même, le membre souhaite obtenir les précisions suivantes:

— M. Philipsen considère-t-il que la plainte de M. Anthonissen est fondée sur le plan juridique ou existe-t-il des faiblesses juridiques?

— les moyens de la Justice sont-ils suffisants pour traiter ces 61 000 dossiers? Dans la négative, la mise à disposition des agents de l'administration fiscale ou de l'ISI pour aider le parquet à traiter ces 61 000 dossiers portant potentiellement sur 36 milliards d'euros serait-il un investissement humain rentable par rapport aux montants en jeu?

Pour le surplus, le membre demande des précisions quant à l'utilisation possible des informations recueillies dans le cadre des opérations de régularisation fiscale à des fins judiciaires ou autres. Le SDA avait indiqué à cet égard qu'il n'était pas possible d'utiliser ces informations. Qu'en est-il?

En ce qui concerne l'article 341 CIR 92, le membre demande à M. Philipsen d'explicitier sa proposition de modification.

M. Johan Klaps (N-VA) comprend que chaque directeur de l'ISI a une compétence territoriale bien définie. Dès lors, ces directeurs régionaux ne peuvent-ils transmettre au parquet que les dossiers qui relèvent de leur juridiction ou peuvent-ils également transmettre des dossiers relatifs à plusieurs juridictions? Dans ce dernier cas, selon quelle procédure et qui en assure la coordination?

En l'espèce, 4 directeurs régionaux ne semblent pas partager le point de vue de M. Anthonissen, ce qui risque d'aboutir à une inégalité de traitement des contribuables selon les juridictions.

Ten slotte vraagt het lid de heer Philipsen zijn aanbeveling over artikel 341 van het WIB 92 te verduidelijken. Is hij van mening dat de belastingplichtige het recht zou moeten genieten meermaals tot een regularisatie over te gaan niettegenstaande de herkomst van de kapitalen?

De heer Benoît Dispa (cdH) is verbolgen over de veralgemeende verwarring die blijkt uit het initiatief van de heer Anthonissen. Thans wordt het imago van de FOD Financiën, en in het bijzonder van de BBI, aangetast door wat lijkt op een verkapte oorlog tussen diensten. Na lectuur van de brief van de vier gewestelijke directeurs van de BBI (Antwerpen, Brussel, Namen en de 5de Directie) is dat volgens het lid wel degelijk het geval. Het fiscaal recht geldt evenwel voor iedereen en op gelijke wijze.

Volgens de heer Dispa mag het gezag van de FOD Financiën niet schatplichtig worden aan de gemoedstoestanden van sommige ambtenaren. Het lid vraagt dan ook of de heer Philipsen het initiatief van de heer Anthonissen afkeurt en of hij dezelfde juridische analyse huldigt als de heer Anthonissen.

Welke initiatieven denkt de heer Philipsen te nemen, gelet op die chaos?

De heer Eric Van Rompuy (CD&V) constateert ten eerste dat de demarche van de heer Anthonissen een ernstige kritiek is op de verschillende, in het verleden doorgevoerde fiscale regularisaties. Maar die demarche werpt ook een schandvlek op het werk van de BBI, wat de andere vier gewestelijke directeurs trouwens ertoe aanzet zich van die demarche te distantiëren en de minister een collectieve brief te sturen.

Vervolgens wijst het lid erop dat de heer Anthonissen voortdurend stelt dat de houders van verjaard kapitaal tijdens de eerste drie regularisaties tot dusver nog nooit zijn lastiggevalen, terwijl de FOD Financiën, de BBI en de DVB over de middelen beschikken om dat kapitaal te regulariseren en om wie manifest zijn kapitaal en de daaruit voortvloeiende intresten nooit heeft willen regulariseren, te vervolgen.

Ten slotte plaatst het lid vraagtekens bij de gevolgde procedure in het kader van de klacht van de heer Anthonissen:

— werden de 61 000 dossiers materieel aan het parket bezorgd?

— wat bevat elk van die dossiers?

Enfin, le membre demande à M. Philipsen de préciser sa recommandation relative à l'article 341 du CIR 92. Considère-t-il que le contribuable devrait avoir le droit de régulariser à plusieurs reprises nonobstant l'origine des capitaux?

M. Benoît Dispa (cdH) se dit atterré par la confusion généralisée qui se dégage de l'initiative de M. Anthonissen. Aujourd'hui, l'image du SPF Finances et plus particulièrement de l'ISI est écornée par ce qui s'apparente à une guerre larvée entre services. A la lecture de la lettre des 4 directeurs régionaux de l'ISI (Anvers, Bruxelles, Namur et 5e Direction), le membre considère que l'on est bien dans ce cas de figure. Or, le droit fiscal s'impose à tous et de manière égale.

M. Dispa considère que l'autorité du SPF Finances ne peut pas devenir tributaire des états d'âme de certains fonctionnaires. Aussi, le membre demande si M. Philipsen désavoue l'initiative de M. Anthonissen et s'il a la même analyse juridique que M. Anthonissen?

Face à ce désordre, quelles sont les initiatives que M. Philipsen compte prendre?

M. Eric Van Rompuy (CD&V) constate tout d'abord que la démarche de M. Anthonissen constitue une critique sévère sur les différentes régularisations fiscales opérées par le passé. Mais cette démarche met aussi l'opprobre sur le travail de l'ISI, ce qui incite d'ailleurs les 4 autres directeurs régionaux à se distancier de cette démarche et à adresser au ministre un courrier collectif.

Le membre relève ensuite que M. Anthonissen affirme sans cesse que les détenteurs de capitaux prescrits n'ont jusqu'à présent jamais été inquiétés au cours des 3 premières régularisations alors que le SPF Finances, l'ISI et le SDA disposent des moyens pour régulariser ces capitaux et poursuivre ceux qui manifestement n'ont pas voulu régulariser leurs capitaux et les intérêts qui en découlent.

Enfin, le membre s'interroge sur la procédure qui est suivie dans le cadre de la plainte de M. Anthonissen:

— les 61 000 dossiers ont-ils physiquement été transmis au parquet?

— que contient chacun de ces dossiers?

– preciseert de klacht voor elk van de dossiers of de regularisatie al dan niet betrekking heeft op “zwart” kapitaal?

– wat is de rol van de FOD Financiën in dat proces?

– gaat het om individuele dossiers?

– wat is voorsnag de waarde van de aan de declaranten verleende fiscale vrijstelling indien een gewestelijk directeur het initiatief neemt om bij het parket een klacht in te dienen?

IV. — ANTWOORDEN VAN DE HEER FRANK PHILIPSEN

A. De frustratie van de heer Anthonissen

De heer Frank Philipsen geeft aan dat hij de frustratie van de heer Anthonissen en van alle andere BBI-ambtenaren deelt. Men kan er immers niet omheen dat in sommige dossiers nog steeds niet-aangegeven “zwart” kapitaal in omloop is, dat – gelet op de toepasselijke fiscale wetgeving – naar België dreigt terug te keren zonder passend te worden belast. Die niet-belasting druist in tegen het gevoel van fiscale billijkheid.

Voorts gelooft hij dat de overige gewestelijk directeurs diezelfde frustratie hebben. Met de brief die zij aan de minister van Financiën hebben gestuurd, hebben zij louter hun stem willen doen horen.

Op de opmerking van de heer Gilkinet repliceert de heer Philipsen dat de heer Anthonissen zeker niet de enige ambtenaar is die bij de BBI creatief en strijdvaardig is. Dat geldt voor alle 681 BBI-ambtenaren, die overigens worden uitgekozen op basis van hun bereidheid de grote fiscale fraude aan te pakken.

De heer Philipsen is van mening dat de inhoudelijke en fundamentele kritiek van de heer Anthonissen betrekking heeft op het gedrag van de burgers die niet aan de fiscus aangeven wat zij zouden moeten aangeven. Wanneer blijkt dat na vier fiscale-regularisatieprocedures burgers het nog steeds niet nodig vinden hun kapitaal en inkomsten integraal aan te geven, dan is het normaal dat zulks frustratie teweegbrengt bij de BBI-ambtenaren, maar ook bij alle instanties die mee de strijd aanbinden tegen fiscale fraude. De aanklacht bij het parket moet in het licht van die context worden opgevat; men dient immers te beseffen dat de term “eenmalige bevrijdende aangifte” de voorbije jaren anders ingevuld is geweest dan oorspronkelijk de bedoeling was.

— la plainte précise-t-elle pour chacun des dossiers si la régularisation porte sur du capital “noir” ou non?

— quel est le rôle du SPF Finances dans ce processus?

— s’agit-il de dossiers individuels?

— quelle est encore la valeur de l’immunité fiscale accordée aux déclarants si un directeur régional prend l’initiative de déposer plainte au parquet?

IV. — RÉPONSES DE M. FRANK PHILIPSEN

A. La frustration exprimée par M. Anthonissen

M. Frank Philipsen indique qu’il partage la frustration de M. Anthonissen et de tous les autres fonctionnaires de l’ISI. En effet, force est de constater que dans certains dossiers il existe encore un capital “noir” non déclaré qui risque de revenir en Belgique sans taxation adéquate compte tenu de la législation fiscale applicable. Or, cette absence de taxation heurte le sentiment d’équité fiscale.

Il pense par ailleurs que les autres directeurs régionaux partagent également cette frustration. L’objectif du courrier qu’ils ont adressé au ministre des Finances vise simplement à faire également entendre leur voix.

A la remarque formulée par M. Gilkinet, M. Philipsen rétorque que M. Anthonissen n’est certainement pas le seul fonctionnaire qui soit créatif et combattif au sein de l’ISI. C’est le cas des 681 agents de l’ISI qui sont d’ailleurs sélectionnés sur la base de leur volonté à combattre la grande fraude fiscale.

M. Philipsen estime que la critique fondamentale et première de M. Anthonissen porte sur le comportement des citoyens qui ne déclarent pas ce qu’ils doivent déclarer au fisc. Et si on doit constater qu’après 4 procédures de régularisation fiscale des citoyens estiment toujours ne pas devoir déclarer l’ensemble de leurs capitaux et revenus, il est normal que cela génère une frustration auprès de agents de l’ISI mais aussi au sein de toutes les institutions qui œuvrent à lutter contre la fraude fiscale. C’est dans ce contexte qu’il importe de comprendre la dénonciation qui a été faite au parquet car il faut bien se rendre compte que les termes “déclaration libératoire unique” ont été dévoyés de leurs sens au cours des années.

Ondanks de gegevensuitwisseling tussen landen, de administratieve bijstand en de repressieve aanpak inzake witwaspraktijken stelt de heer Philipsen echter vast dat er nog altijd belastingplichtigen zijn die niet aangeven wat zij moeten aangeven.

De BBI behandelt dan wel tussen 1 500 en 1 800 dossiers per jaar, maar met 681 ambtenaren over vijf gewestelijke directies kan zij geen grondige behandeling waarborgen van de duizenden dossiers, waarvoor het vaak vereist is eveneens bijkomende inlichtingen in te winnen in het buitenland.

Rekening houdend met de informatie dat er nog miljarden euro's op buitenlandse rekeningen zouden staan, wil de BBI uiteraard dat die kapitalen naar België zouden terugvloeien nadat ze passend zijn belast (36 tot 40 %).

B. De klacht van de heer Anthonissen

Aangaande de vraag van de heer Calomne preciseert de heer Philipsen dat de klacht van de heer Anthonissen berust op artikel 29, tweede lid, van het Wetboek van strafvordering (Sv.). Artikel 7, § 3, van het koninklijk besluit van 2 oktober 1937 houdende het statuut van het Rijkspersoneel is evenwel slechts van toepassing op artikel 29, eerste lid, Sv.

Voor de toepassing van artikel 29, tweede lid, Sv., behoort de beslissing om klacht in te dienen uitsluitend tot de verantwoordelijkheid van de belastingambtenaar. Deze responsabiliseringslogica is momenteel algemeen erkend en verworven bij de belastingadministratie. Ingevolge een interne procedure moet evenwel een kopie van de klacht worden gestuurd aan de vier overige gewestelijk directeurs en aan de centrale administratie.

Artikel 33, derde lid, van de wet van 11 januari 1993 tot voorkoming van het gebruik van het financiële stelsel voor het witwassen van geld en de financiering van terrorisme bepaalt dat "De ambtenaren van de administratieve diensten van de Staat, de curatoren in een faillissement, de voorlopige bewindvoerders bedoeld in artikel 8 van de faillissementswet van 8 augustus 1997, die, bij de uitoefening van hun opdrachten of bij de uitoefening van hun beroep, feiten vaststellen waarvan zij weten of vermoeden dat ze verband houden met het witwassen van geld of met de financiering van terrorisme, (...) de Cel voor financiële informatieverwerking daarvan onmiddellijk schriftelijk of elektronisch op de hoogte [moeten] brengen

Zodra de Cel deze inlichtingen heeft ontvangen, oefent ze haar bevoegdheden uit conform het eerste lid en artikel 22, § 2". In dat verband preciseert de heer

Or, malgré l'échange d'informations entre États, l'assistance administrative, l'approche répressive en matière de blanchiment d'argent, M. Philipsen constate qu'il existe toujours des contribuables qui ne déclarent pas ce qu'ils doivent déclarer.

Si l'ISI traite entre 1 500 et 1 800 dossiers par an, elle ne peut avec ses 681 agents répartis au sein des 5 directions régionales, traiter de manière approfondie des milliers de dossiers qui souvent nécessitent également des informations complémentaires provenant de l'étranger.

Compte tenu des informations selon lesquelles il existerait encore des milliards d'euros détenus dans des comptes à l'étranger, l'ISI souhaite bien sûr que ces capitaux soient rapatriés en Belgique après avoir subi une taxation adéquate (36 à 40 %).

B. La plainte de M. Anthonissen.

A la question de M. Calomne, M. Philipsen précise que la plainte de M. Anthonissen repose sur l'article 29, al.2, du Code d'instruction criminelle (CIC). Or, l'article 7, § 3, de l'arrêté royal du 2 octobre 1937 portant le statut des agents de l'État, ne s'applique qu'à l'article 29, al.1er, CIC.

Pour l'application de l'article 29, al.2, CIC, la décision de porter plainte ressort exclusivement de la responsabilité de l'agent fiscal. Cette idée de responsabilisation est actuellement intégralement partagée et acquise au sein de l'administration fiscale. Par contre, une procédure interne prévoit qu'une copie de la plainte est adressée aux 4 autres directeurs ainsi qu'à l'administration centrale.

Dans le même ordre d'idées, si l'article 33, al.3, de la loi du 11 janvier 1993 relative à la prévention de l'utilisation du système financier aux fins du blanchiment de capitaux et du financement du terrorisme énonce que "les fonctionnaires des services administratifs de l'État, les curateurs de faillite, les administrateurs provisoires visés à l'article 8 de la loi du 8 août 1997 sur les faillites, qui dans l'exercice de leurs missions ou de leur profession constatent des faits qu'ils savent ou soupçonnent être liés au blanchiment de capitaux ou au financement du terrorisme sont tenus d'en informer sans délai, par écrit ou par voie électronique, la Cellule de traitement des informations financières.

Dès réception de ces informations, la Cellule exerce ses compétences conformément à l'alinéa 1er et à l'article 22, § 2.", M. Philipsen précise que cette information

Philipsen, volgens dezelfde gedachtegang als hierboven, dat die onmiddellijke informatieverstrekking van toepassing is in het raam van de preventieve insteek van de antiwitwaswetgeving. Het verschil met artikel 29, tweede lid, Sv., is evenwel dat dit lid specifiek van toepassing is op belastingaangelegenheden. De toestemming van de gewestelijk directeur is dus vereist. Een klacht vanwege de gewestelijk directeur wordt daarentegen aan geen enkele andere hiërarchische overheid voorgelegd.

Wat het tijdstip van de klacht betreft, kan de heer Philipsen er slechts aan herinneren dat de klacht, in zoverre ze berust op artikel 29, tweede lid, Sv., op eender welk ogenblik kan worden ingediend (de voorwaarde "onmiddellijk" is slechts van toepassing op artikel 33, 3^e lid Witwaswet).

Met betrekking tot de territoriale bevoegdheid wijst de heer Philipsen erop dat de gewestelijke directies Gent en Antwerpen bevoegd zijn voor heel Vlaanderen. De directie Namen is bevoegd voor heel Wallonië. De directie Brussel en de vijfde directie zijn bevoegd voor het hele land, behalve voor de Oostkantons. In transgewestelijke dossiers moet de gewestelijke directeur het centraal bestuur om de met redenen omklede toelating verzoeken om ook de in een ander gewest gevestigde belastingplichtigen te mogen belasten (met inachtneming van de wet op het gebruik der talen). Die toelating moet worden gegeven binnen een termijn van tien dagen.

Voorts denkt de heer Philipsen niet dat er bijna 61 000 dossiers aan het parket en aan de federale procureur werden overgezonden. Dat cijfer is een raming van de heer Anthonissen op basis van de informatie in de jaarverslagen van de belastingadministratie en de interne statistieken van de BBI.

In antwoord op de vraag van de heer Van Hees geeft de heer Philipsen aan dat de heer Anthonissen al heeft verklaard heel goed te weten dat het parket die 61 000 dossiers niet allemaal zal kunnen behandelen; die klacht moet dus veeleer als een signaal worden opgevat.

Met betrekking tot de middelen die aan het gerecht moeten worden toegekend, geeft de heer Philipsen aan dat hij altijd heeft gepleit voor de terbeschikkingstelling van fiscale ambtenaren, zowel aan de CDGEFID als binnen de parketten. Dat vijftien extra ambtenaren ter beschikking werden gesteld van de parketten is een goede zaak, maar dat zal wellicht niet volstaan om alle dossiers te behandelen waarvoor de heer Anthonissen klacht heeft ingediend. Elk departement moet bepalen welke taken voorrang hebben. Zo zullen elk parket en

immédiate s'applique dans le cadre de l'approche préventive de la législation concernant la lutte contre le blanchiment. Or, la différence avec l'article 29, al.2, CIC, réside dans le fait que cet alinéa est spécifique à la fiscalité. Il requiert donc l'autorisation du directeur régional. Par contre, la plainte du directeur régional n'est soumise à aucune autre autorité hiérarchique.

Sur le moment de la plainte, M. Philipsen ne peut que rappeler que dans la mesure où la plainte se fonde sur l'article 29, al.2, CIC, celle-ci peut se faire à tout moment (la condition "immédiate" ne s'appliquant qu'à l'article 33, al. 3, de la loi sur le blanchiment d'argent).

En termes de compétence territoriale, M. Philipsen rappelle que les directions régionales de Gand et d'Anvers sont compétentes pour l'ensemble de la Flandre. La direction de Namur est compétente pour l'ensemble de la Wallonie. La direction de Bruxelles et la 5ème direction sont compétentes pour l'ensemble du pays à l'exception des cantons d l'Est. En cas de dossiers transrégionaux, le directeur régional demande l'autorisation motivée à l'administration centrale de pouvoir taxer aussi des contribuables établis dans une autre région (moyennant le respect de la loi sur l'emploi des langues). Cette autorisation doit être donnée endéans les 10 jours.

Par ailleurs, M. Philipsen ne pense pas que ce sont près de 61 000 dossiers qui ont été transmis au parquet et au procureur fédéral. Ce chiffre a été estimé par M. Anthonissen sur la base des informations contenues dans les rapports annuels de l'administration fiscale et des statistiques internes de l'ISI.

A la question de M. Van Hees, M. Philipsen indique que M. Anthonissen a déjà déclaré qu'il sait pertinemment bien que le parquet ne pourra pas examiner tous ces 61 000 dossiers de sorte qu'il convient de considérer cette plainte plutôt comme un signal.

Quant aux moyens à accorder à la Justice, M. Philipsen indique qu'il a toujours plaidé pour la mise à disposition de fonctionnaires fiscaux tant à l'OCDEFO qu'au sein des parquets. La mise à disposition de 15 fonctionnaires supplémentaires pour les parquets est une mesure positive même si elle ne suffira sans doute pas à traiter l'intégralité des dossiers visés par la plainte de M. Anthonissen. Aussi, chaque département doit prioriser ses missions. Ainsi, chaque parquet et chaque direction régionale de l'ISI devra fixer ses priorités, retenir

elke gewestelijke directie van de BBI hun prioriteiten moeten stellen en zullen zij moeten nagaan in welke dossiers vervolging moet worden ingesteld; daartoe zullen zij de nodige middelen moeten vrijmaken. Een en ander is van primordiaal belang in het kader van een geïntegreerde aanpak van de fiscale fraude.

Voorts verduidelijkt de heer Philipsen nog dat de 3 232 dossiers van de BBI waarnaar de heer Anthonissen verwijst, geen fiscale regularisatie betreffen, maar louter KB-Lux-dossiers zijn, alsook alle dossiers omvatten inzake het intern onderzoek van januari 2015 naar de spontane rechtzettingen (een onderzoek dat de Raad van State inmiddels onwettig heeft verklaard), waarop de belastingadministratie zich had gebaseerd om de spontane-rechtzettingdossiers tussen januari 2015 en januari 2016 te behandelen – op die datum heeft de minister van Financiën beslist de rechtzettingen stop te zetten.

In dat verband bevestigt de heer Philipsen dat hij, onder zijn gezag, die instructie begin 2015 had doen opstellen, in overleg met de vijf gewestelijk directeurs van de BBI. Deze laatsten hebben ingestemd met de inhoud en het toepassingsveld van die interne instructie. Het lag in de bedoeling in te spelen op de vaststelling dat belastingplichtigen die hun kapitaal en/of inkomsten spontaan wilden regulariseren, daartoe gingen “shoppen” tussen de verschillende lokale kantoren van de AA Fiscaliteit en tussen de verschillende gewestelijke inspecties van de BBI.

Voor het overige is de heer Philipsen ervan overtuigd dat er geen sprake is van een “clanoorlog” binnen de BBI. De voormelde interne instructie werd uitgewerkt samen met alle gewestelijk directeurs; het valt uiteraard niet te ontkennen dat elke gewestelijk directeur op een andere manier communiceert.

In tegenstelling tot de heer Laaouej meent de heer Philipsen dat die klacht geenszins verband houdt met de recente problemen in het parket te Antwerpen (schorsing van de heer Van Calster).

C. Het normatieve kader en de evolutie van de verschillende EBA's

De heer Philipsen beklemtoont dat de ambtenaren van de BBI dagelijks te maken hebben met een belastingwetgeving die zeer streng is en blijft. Er moeten dus bijvoorbeeld verjaringstermijnen in acht worden genomen. Als blijkt dat de belasting niet volgens de gewone procedure kan worden gerecupereerd, kan de BBI in geval van witwassen (voortdurend misdrijf) altijd overwegen een strafklacht in te dienen. Op elk niveau van de ketting (BBI, gerecht, politie) moeten evenwel

parmi ces dossiers ceux qu'il convient de poursuivre et libérer les moyens nécessaires à cette fin. Tout cela est primordial dans le cadre d'une approche intégrée de la fraude fiscale.

M. Philipsen précise encore que les 3 232 dossiers de l'ISI cités par M. Anthonissen ne concernent pas des dossiers de régularisation fiscale mais uniquement les dossiers KBLux et l'ensemble des dossiers concernés par l'instruction interne de janvier 2015 relative aux rectifications spontanées (instruction jugée entretemps illégale par le Conseil d'État) sur laquelle s'était basée l'administration fiscale pour traiter les dossiers de rectification spontanée entre janvier 2015 et janvier 2016; date à laquelle le ministre des Finances a décidé de suspendre les rectifications.

A cet égard, M. Philipsen confirme qu'il avait, sous son autorité, fait rédiger cette instruction au début de l'année 2015 et ce en concertation avec les 5 directeurs régionaux de l'ISI. Ces derniers ont donné leur accord sur le contenu et le champ d'application de cette instruction interne. Elle visait à répondre à un constat selon lequel les contribuables qui souhaitaient spontanément régulariser leurs capitaux et/ou revenus avaient entrepris un “shopping” entre les différents bureaux locaux de l'AG Fiscalité et entre les différentes inspections régionales de l'ISI.

Pour le surplus, M. Philipsen est convaincu qu'il n'existe aucune guerre des clans au sein de l'ISI. L'instruction interne précitée a été élaborée de manière commune avec tous les directeurs régionaux mais il est vrai que chaque directeur régional s'exprime de manière différente.

Enfin, contrairement à M. Laaouej, M. Philipsen estime que cette plainte n'a aucun lien avec les difficultés récentes au sein du parquet d'Anvers (suspension de M. Van Calster).

C. Le cadre normatif et l'évolution des différentes DLU.

M. Philipsen souligne que les agents de l'ISI sont des fonctionnaires confrontés quotidiennement à une législation fiscale qui est et reste très contraignante. Il y a donc par exemple des délais de prescription à respecter. Aussi, si on ne peut récupérer l'impôt selon la procédure ordinaire, l'ISI peut toujours le cas échéant en cas de blanchiment d'argent (infraction continue) envisager de porter plainte au pénal. Mais il y a lieu de fixer les priorités à chaque niveau de la chaîne (ISI,

prioriteiten worden gesteld; het parket beschikt immers niet over de middelen om vervolging in te stellen in alle dossiers van belastingplichtigen die niet hun volledige kapitaal en/of inkomsten hebben geregulariseerd. Het is jammer dat de belastingplichtigen de kans niet hebben gegrepen om hun kapitaal en/of inkomsten van bij de eerste EBA te regulariseren tegen zeer lage tarieven.

Tevens moet worden opgemerkt dat de heer Anthonissen niet voor het eerst van zich laat horen in de media en dat hij aangeeft dat de verjaarde kapitalen een echt probleem vormen. Krachtens de vigerende wetgeving kan de heer Anthonissen voor die dossiers met fiscaal verjaarde kapitalen alleen een klacht indienen bij het parket.

De spreker geeft aan dat de BBI verplicht is de wetgeving toe te passen. Als een belastingplichtige zijn kapitaal en inkomsten niet wil aangeven in zijn aangifte, noch in zijn regularisatieaangifte, en al evenmin in zijn bericht van wijziging van aangifte, dan kan de BBI slechts optreden binnen een wettelijk kader dat met-tertijd is geëvolueerd.

Gelet op de verbeterde informatie-uitwisseling tussen Staten (ook met Luxemburg en Zwitserland) alsook op het preventieve onderdeel van de witwasbestrijding, zou de belastingplichtige zich echt moeten afvragen of het wel wenselijk is “zwart” kapitaal in het buitenland te handhaven in plaats van het te regulariseren, en aldus een strafrechtelijke procedure wegens het witwassen van geld (artikel 505 van het Strafwetboek) te voorkomen. Bovenal is het echter belangrijk dat de Staat zich organiseert opdat hij de verwerking van alle uit het buitenland ontvangen informatie kan waarborgen met inachtneming van de regels ter bescherming van de persoonlijke levenssfeer, alsmede om ervoor te zorgen dat het net zich omheen de belastingplichtige sluit.

Aangaande de bestaande leemten in de verschillende wetgevingen inzake fiscale regularisatie geeft de heer Philipsen de heer Gilkinet gelijk; wel vindt hij dat die leemten het resultaat zijn van het werk van de wetgever. De evolutie van de verschillende EBA's is een feit. Gelet op het voorgaande bestaat er een interactie tussen het Centraal Aanspreekpunt inzake regularisatie en de CFI. Met betrekking tot de EBA's *bis* en *ter* werd elk door de DVB uitgereikt attest naar de CFI gestuurd.

D. De samenwerking met de DVB

In verband met de samenwerking met de DVB herinnert de heer Philipsen eraan dat die dienst autonoom is, en dat er een protocol werd gesloten waarbij de verschillende belastingadministraties zijn betrokken (invordering, fiscaliteit, BBI). Dat protocol voorziet in

Justice, Police) car le parquet n'a pas les moyens de poursuivre l'ensemble des dossiers où un contribuable n'a pas régularisé l'entièreté de ses capitaux et/ou revenus. Il est regrettable que les contribuables n'ont pas saisi l'opportunité de régulariser depuis la 1e DLU à des taux très bas.

Il convient aussi de relever que ce n'est pas la première fois que M. Anthonissen s'exprime dans les médias et adresse le signal selon lequel il y a une réelle difficulté avec les capitaux prescrits. Compte tenu de la législation en vigueur, M. Anthonissen ne peut, pour ces dossiers incluant des capitaux fiscalement prescrits, qu'adresser une plainte au parquet.

L'intervenant confirme que l'ISI est obligée d'appliquer le contenu des textes légaux. Si un contribuable ne veut pas déclarer ses capitaux et revenus dans sa déclaration, ni dans sa déclaration de régularisation, ni dans son avis de rectification, l'ISI ne peut agir que dans un cadre légal qui a évolué au fil du temps.

Compte tenu de l'amélioration de l'échange d'informations entre États en ce y compris avec le Luxembourg et la Suisse et du volet préventif de la lutte contre le blanchiment, le contribuable devrait réellement s'interroger sur l'opportunité de conserver des capitaux “noirs” à l'étranger au lieu de les régulariser et éviter ainsi une procédure au pénal pour blanchiment d'argent (art. 505 du Code pénal). Mais il importe surtout que l'État s'organise afin qu'il puisse assurer le traitement de l'ensemble des informations reçues de l'étranger en tenant compte des règles de protection de la vie privée de sorte que les mailles du filet se resserrent autour du contribuable.

Sur les lacunes existantes dans les différentes législations de régularisation fiscale, M. Philipsen donne raison à M. Gilkinet mais considère que ces lacunes sont le résultat du travail du législateur. L'évolution des différentes DLU est un fait. Ceci étant, il existe une interaction entre le point de contact central au niveau de la régularisation et la CTIF. Pour la DLU *bis* et la DLA *ter*, chaque attestation délivrée par le SDA a été envoyée à la CTIF.

D. La collaboration avec le SDA

En ce qui concerne la collaboration avec le SDA, M. Philipsen rappelle que le SDA est un service autonome avec lequel un protocole a été conclu impliquant les différentes administrations fiscales (recouvrement, fiscalité, ISI). Ce protocole prévoit des moyens

informatieverstrekkingsmiddelen tussen de verschillende instellingen onderling. Indien de BBI aldus in een door haar gecontroleerd dossier een fraudeconstructie constateert en als dezelfde belastingplichtige bij de DVB een *ruling*-aanvraag heeft ingediend, is die verplicht vooraf contact op te nemen met de BBI.

Dat protocol werd gesloten onder het gezag van de heer D'Hondt, de voorzitter van de FOD Financiën. Om de zes maanden vindt overleg plaats.

Ten slotte heeft het Centraal Contactpunt (CCP) alleen maar akte genomen van de aangifte van fiscale regularisatie en het door de declarant verschuldigde bedrag berekend. Met artikel 11 van de regularisatie *quater* verandert een en ander.

E. Het dossier-Optima Bank

Met betrekking tot het "Optima"-vonnis dat de fiscale kamer van de Gentse rechtbank van eerste aanleg op 11 juni 2013 heeft uitgesproken², waarin werd geoordeeld dat de door de BBI verrichte huiszoeken onwettig waren, heeft de BBI geconstateerd dat zij over te weinig mogelijkheden beschikte om in beroep in het gelijk te worden gesteld. Vervolgens heeft de door de heer Anthonissen vertegenwoordigde BBI van Gent twee verschillende dadingen getroffen: één met de heer Piqueur en één met Optima Bank.

Aangaande de dading in het dossier-Optima Bank herinnert de heer Philipsen eraan dat die een vertrouwelijkheidsclausule bevat en dat die niet vooraf voor akkoord wordt voorgelegd aan andere hiërarchische overheden binnen de belastingadministratie. Voor die dading is het operationeel personeelslid dat de schikking heeft getroffen volledig verantwoordelijk. Bij die procedure vindt dus generlei politieke interventie plaats.

F. De harmonisatie van de sancties

De heer Philipsen herinnert eraan dat alle gewestelijke directeurs elkaar ten minste eenmaal per maand of vaker ontmoeten of wanneer de noodwendigheden van een dossier het vereisen; doel daarvan is een gelijke behandeling van de dossiers te waarborgen. De vier gewestelijke directeurs zijn echter gefrustreerd doordat de klacht van de heer Anthonissen een tabel bevat waaruit blijkt dat slechts één gewestelijke BBI-directie het verjaarde kapitaal zou hebben belast, terwijl bij de andere gewestelijke directies alleen een (uit verjaard kapitaal voortvloeiende) inkomstenbelasting zou hebben plaatsgevonden. Volgens de heer Philipsen ligt de waarheid in het midden.

² Rb. Gent, 11 juni 2013, T.F.R., 2014, 453-454.

d'information entre les différentes institutions. Ainsi, si l'ISI constate un mécanisme de fraude dans un dossier qu'elle contrôle et que le même contribuable a introduit une demande de *ruling* auprès du SDA, celui-ci est obligé de prendre préalablement contact avec l'ISI.

Ce protocole a été conclu sous la tutelle de M. D'Hondt, président du SPF Finances. Une concertation a lieu tous les 6 mois.

Enfin, le rôle du point de contact central (PCC) s'est limité à prendre acte de la déclaration de régularisation fiscale et à calculer le montant dû par le déclarant. Cela change avec l'article 11 de la régularisation *quater*.

E. Le dossier de la banque Optima.

En ce qui concerne le jugement "Optima" prononcé par la chambre fiscale du tribunal de première instance de Gand le 11 juin 2013² qui estime que les perquisitions opérées par l'ISI étaient illégales, l'ISI a constaté que les possibilités d'obtenir gain de cause en appel étaient trop faibles. Ensuite, l'ISI Gand représentée par M. Anthonissen a conclu deux transactions distinctes: une transaction avec M. Piqueur et une transaction avec Optima Bank.

En ce qui concerne la transaction dans le dossier Optima Bank, M. Philipsen rappelle que cette transaction comprend une clause de confidentialité et qu'elle n'est pas soumise préalablement pour accord à d'autres autorités hiérarchiques au sein de l'administration fiscale. Cette transaction ressort de l'entière responsabilité de l'agent opérationnel qui a conclu cette transaction. Il n'y a donc dans cette procédure aucune intervention de nature politique.

F. L'harmonisation des sanctions.

M. Philipsen rappelle que l'ensemble des directeurs régionaux se rencontrent au moins une fois par mois ou plus lorsque les nécessités d'un dossier le requièrent et ce afin d'assurer un traitement égal des dossiers. Or, ce qui frustre les 4 directeurs régionaux réside dans le fait que la plainte de M. Anthonissen comprend un tableau duquel il ressort qu'il n'y aurait eu taxation des capitaux prescrits que par une seule direction régionale de l'ISI alors que pour les autres directions régionales, il n'y aurait qu'une taxation de revenus (découlant de capitaux prescrits). Pour M. Philipsen, la vérité se situe entre les deux.

² Trib. Gand, 11 juin 2013, T.F.R., 2014, 453-454.

Voorts doet de belastingplichtige, zowel bij een spontane aangifte als bij een fiscale regularisatie, zelf aangifte van het betrokken bedrag. Het is echter mogelijk dat de BBI vervolgens informatie uit het buitenland ontvangt die een ander licht op het dossier werpt. Dat is het verschil tussen een administratie als de BBI en het Centraal Contactpunt. De BBI voert haar onderzoek grondiger dan het Centraal Contactpunt, maar het komt ook voor dat de BBI bij haar verzoeken om informatie volstrekt geen gehoor vindt; daarom ook stelt de heer Philipsen persoonlijk een wijziging van artikel 341 WIB 92 voor.

G. Een wijziging van artikel 341 WIB 92

De heer Philipsen preciseert dat zijn aanbeveling beoogt te verhinderen dat de belastingplichtige, in het kader van een afrekening op basis van indicieën, een verschil verantwoordt (indiciair tekort) door een verjaard kapitaal in aanmerking te nemen.

H. De successierechten

Ook al werden die belastingen geregionaliseerd, toch verhindert dat de BBI geenszins om bij onregelmatigheden een kopie van het pv door te sturen naar de Vlaamse Belastingdienst (Vlabel) of naar Patrimoniumdocumentatie (PATDOC) van de FOD Financiën. De moeilijkheid ligt in de *feedback* over het resultaat van die informatie. Het is echter belangrijk dat de BBI *feedback* ontvangt om na te gaan of de betrokken entiteiten wel degelijk de bestudeerde successierechten hebben gevorderd. Zo kan bijvoorbeeld dankzij een met Vlabel gesloten protocolakkoord de *feedback* worden gevolgd.

Hetzelfde knelpunt rijst met de belastingadministratie; indien de BBI fraude in verband met 10 000 dossiers constateert, kan zij dat grote aantal dossiers niet behandelen. In dat geval maakt de BBI een belastingmodel op dat wordt bezorgd aan de Algemene administratie van de Fiscaliteit. Daarna wordt voor de *follow-up* gezorgd.

V. — REPLIEKEN

De heer Benoît Piedboeuf (MR) wijst erop dat de minister van Financiën zich voor de redactie van alle voorontwerpen van wet indekt met tal van adviezen. Aangezien de BBI toch werd geraadpleegd, verbaast het hem dan ook dat de heer Philipsen de wetgevingen inzake fiscale regularisatie ter discussie stelt. Voorts moet men zich afvragen hoe de zaken er hadden voorgestaan, mochten die verschillende regularisatieprocedures niet zijn aangenomen en ten uitvoer gelegd.

Pour le surplus, tant dans le cadre d'une déclaration spontanée que d'une régularisation fiscale, c'est le contribuable lui-même qui déclare le montant litigieux. Or, il se peut que l'ISI reçoive ensuite des informations de l'étranger qui apporte un éclairage différent sur le dossier. C'est la différence entre une administration comme l'ISI et le point de contact central. L'ISI va plus loin dans ses investigations que le point de contact central mais il arrive aussi que l'ISI se retrouve devant un mur dans ses demandes d'informations; raisons pour lesquelles M. Philipsen, à titre personnel, propose une modification de l'article 341 CIR 92.

G. Une modification de l'article 341 CIR 92

M. Philipsen précise que sa recommandation vise à empêcher le contribuable, dans le cadre d'un décompte indiciaire, à justifier un écart (déficit indiciaire) par la prise en considération d'un capital prescrit.

H. Les droits de succession

Même si ces impôts ont été régionalisés, cela n'empêche nullement L'ISI de transmettre copie du PV en cas d'anomalies au *Vlaamse Belastingdienst* (Vlabel) ou au PADO. La difficulté réside dans le retour sur le résultat de cette information. Or, il importe que l'ISI reçoive un *feedback* afin de vérifier que les entités concernées ont bien réclamé les droits de succession élundés. Ainsi, un protocole d'accord avec Vlabel par exemple permet de suivre le *feedback*.

Le même problème se pose avec l'administration fiscale, si l'ISI constate un phénomène de fraude portant sur 10 000 dossiers, l'ISI ne peut traiter ce nombre important de dossiers. L'ISI établit dans ce cas un modèle de taxation qui est transmis à l'AG Fiscalité et il y a ensuite un suivi.

V. — RÉPLIQUES

M. Benoît Piedboeuf (MR) relève que le ministre des Finances s'entoure de nombreux avis pour la rédaction de tout avant-projet de loi. Il s'étonne dès lors que M. Philipsen remette en cause les législations relatives à la régularisation fiscale dès lors que l'ISI a été consultée. Il convient également de s'interroger sur la situation qui aurait été celle où ces différentes procédures de régularisation n'auraient pas été votées et mises en œuvre.

De informatie-uitwisseling tussen Staten is van primordiaal belang, en moet in België ten uitvoer worden gelegd. Ons land blijft echter ook afhankelijk van de *goodwill* van de landen waaraan om informatie wordt verzocht.

Ten slotte herhaalt hij zijn aanbeveling die ertoe strekt binnen de belastingadministratie zelf prioriteiten te stellen opdat die de “grote” fraudeurs aanpakt en niet de “kleine” belastingplichtigen.

Tevens neemt hij er akte van dat de heer Philipsen per slot van rekening dezelfde frustratie ervaart als de heer Anthonissen.

De heer Ahmed Laaouej (PS) wijst erop dat het ook belangrijk is er akte van te nemen dat de heer Philipsen begrip heeft voor het initiatief van de heer Anthonissen. Wel geeft de brief van de vier gewestelijke directeurs blijk van de binnen de BBI heersende malaise. Het vraagstuk moet dus grondiger worden onderzocht; het lid stelt dan ook voor de desbetreffende gewestelijke directeurs in commissie te horen.

De heer Frank Philipsen geeft aan dat, ook al kan hij voor het initiatief van een collega begrip opbrengen, het ook van belang is dat dit initiatief binnen een wettelijk raamwerk past.

In antwoord op de opmerking van de heer Piedboeuf stipt de heer Philipsen aan dat hij niet heeft gesteld dat alle wetgevingen inzake fiscale regularisatie ondermaats en voor kritiek vatbaar waren. Hij heeft alleen willen beklemtonen dat, achteraf gezien, niet kan worden ontkend dat die verschillende wetgevingsteksten mettertijd waren geëvolueerd. In dezen is de BBI verplicht de vigerende wetgeving in acht te nemen wanneer zij op een gegeven ogenblik een dossier behandelt.

Ten slotte pleit de spreker voor een betere harmonisatie van de fiscale procedures; dat zal borg staan voor een grotere doeltreffendheid bij de inning van de belasting.

De rapporteurs,

Georges GILKINET
Benoît PIEDBOEUF

De voorzitter,

Eric VAN ROMPUY

L'échange des informations entre États est primordiale et doit être mise en œuvre en Belgique. Mais la Belgique reste aussi tributaire de la bonne volonté des pays à qui des informations sont demandées.

Enfin, il réaffirme sa recommandation visant à fixer des priorités au sein même de l'administration fiscale afin que celle-ci s'attaque aux “gros” fraudeurs et pas aux “petits” contribuables.

Il prend également acte que M. Philipsen finalement partage le même sentiment de frustration que M. Anthonissen.

M. Ahmed Laaouej (PS) relève aussi qu'il est important de prendre acte que M. Philipsen comprend la démarche de M. Anthonissen. Toutefois, le courrier des 4 directeurs régionaux est révélateur du malaise existant au sein de l'ISI. Il convient donc d'approfondir la problématique et propose donc d'entendre en commission lesdits directeurs régionaux.

M. Frank Philipsen indique que même si on peut comprendre la démarche d'un collègue, il importe aussi que cette démarche s'inscrive dans un cadre légal.

A la remarque de M. Piedboeuf, M. Philipsen rétorque qu'il n'a pas affirmé que toutes les législations relatives à la régularisation fiscale étaient mauvaises et critiquables. Il a uniquement voulu souligner le fait que l'on pouvait pas nier, avec le recul du temps, que le contenu des ces différentes législations avait évolué avec le temps. En l'occurrence, l'ISI est contrainte de respecter la législation en vigueur lorsqu'elle traite un dossier à un moment donné.

Enfin, l'intervenant plaide pour une meilleure harmonisation des procédures fiscales qui sera garante d'une meilleure efficacité dans la perception de l'impôt.

Les rapporteurs,

Georges GILKINET
Benoît PIEDBOEUF

Le président,

Eric VAN ROMPUY